

[Hans Jørgen Jensen]

konsekvent, og det er jeg selv på disse områder, for jeg mener altså principielt ikke, at man bør gribe ind i lovligt varslede konflikter, og det er jo det, der er tale om her.

Derfor undrer det mig også utroligt at se fru Lilli Gyldenkilde stå her og udføre stepdans med hensyn til, hvordan socialistisk folkeparti indstilling kunne være på dette felt. Det var på den ene side og på den anden side, og specielt var det et spørgsmål om, hvorvidt det var de danske arbejdere i Grønland, der havde været usolidariske over for grønlænderne. Det er egentlig topmålet, at socialistisk folkeparti, som kalder sig et arbejderparti, kan komme med sådan en gang banalt sludder, som dette i virkeligheden er.

Jeg ved ikke, om fru Lilli Gyldenkilde følger med i, hvad der foregår i Landsorganisationen, i FTF osv., hvor man i virkeligheden har undsagt den strejkebryderindstilling, som SIK har vist sig at have i det grønlandske samfund. Denne strejke havde antagelig ikke varet i 4 måneder, hvis ikke SIK havde været strejkebrydere, hvad de jo rent faktisk har været, og de har derfor ikke fået den solidariske opbakning, som man kan få i andre sager. Fra SIKs side kender man i virkeligheden ikke spillets regler, og det burde man i virkeligheden gøre.

Jeg håber ikke, at det skal blive en situation af lang varighed, at SIK, LO og FTF ikke kan snakke sammen. Jeg håber inderligt, at det er et skisma, man kan snakke sig ud af i løbet af relativt kort tid, men jeg kan hilse og sige til de grønlandske repræsentanter, at de godt kan meddele SIK, at hvis man forlanger solidaritet af andre, så må man også vise den over for de grupper, der i virkeligheden på fuldt lovlig vis har dekretet en strejke i det grønlandske samfund.

Og så slap det jo ud gennem det, hr. Preben Lange sagde, at de fire medlemmer, som grønlænderne har i lønningsnævnet, er blevet brugt til at blokere en fornuftig forhandling, idet der i virkeligheden har været tale om, at man fra de fire grønlandske medlemmers side har sagt, at hvis man giver sig på disse felter, skrider hele grundlaget. Det er et standpunkt, og jeg synes, at man skulle have givet udtryk for det standpunkt og på en helt anden måde have fået lønningsnævnet til at arbejde på en fornuftig og hensigtsmæssig måde ved at have drøftet en lønpolitisk linje

for det grønlandske samfund fremfor bare at sætte sig tilbage i stolen og spille overdommer i denne sag. For mig at se er de grønlandske medlemmer af lønningsnævnet efter det, hr. Preben Lange har sagt heroppefra, en meget væsentlig årsag til, at denne konflikt ikke har kunnet finde sin løsning for længe siden. Det vil jeg gerne have slået fast ved denne lejlighed.

Så vil jeg også gerne understrege, at rimeligheden i indførelse af lige løn for lige arbejde tror jeg alle i den danske fagbevægelse er 100 pct. enige i, ligesom man også er enig i, at man skal forsøge at tilrettelægge en politik, der kan føre til, at det opnås. Men man vil ikke fra det ene år til det andet være i stand til at klare et sådant problem; derfor havde det været mere rimeligt og fornuftigt, om man havde prøvet på at få en diskussion om en lønpolitisk linje, og her kunne lønningsnævnet have taget et initiativ til drøftelse af disse sager.

Jeg kan så sige, at det, der vil ske med dette indgreb, er, at alle de øvrige grupper, som nu skal forhandle – sygeplejerskerne, Teknisk Landsforbunds grupper, ingeniørerne osv. – med det indgreb, der vil komme fra folketingets side, har fået en klar tilkendegivelse af, hvordan den lønpolitiske linje skal være, og så kan man sige, at det er så som så med de principielle standpunkter, som hr. Preben Lange jo ellers bryster sig af i så mange andre situationer, men som åbenbart ikke skal komme til udtryk her, når det er nogle af de synspunkter, han selv repræsenterer. Jeg synes, at den dobbelthed skulle afsløres fra denne talerstol.

Formanden:

Inden jeg giver fru Lilli Gyldenkilde ordet for en kort bemærkning, skal jeg lige gøre opmærksom på – da flere har spurgt – at når denne forhandling er afsluttet, bliver der, hvis det bliver inden kl. 13, en kort udsættelse indtil kl. 13, hvor vi starter med spørgetiden. Det vil sige, at de følgende punkter på dagsordenen udsættes til efter spørgetiden, sådan som det er normal praksis.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal bare meddele hr. Hans Jørgen Jensen, at det, jeg sagde med hensyn til soli-